

Vad hände på radiofronten i april 1923? (Ur QTC 04/2023, sidor 15-16)

Tekniska högskolans radiostation färdig.

Under denna rubrik med ett (dåligt) foto av den nyuppsatta antennen på högskolans tak skriver Svenska Dagbladet den 30 april 1923:

”Tekniska högskolans elektrotekniska laboratorium har sedan några ar tillbaka haft en for experimentändamal avsedd 2-kilowatts Telefunktengnistsändare. Anläggningen, som vid försöken hittills endast använts tillsammans med en ’konstgjord’ antenn, har i dagarna kompletterats med en luftantenn, uppbyren av två på laboratoriets tak placerade master. Stationen, vars räckvidd med nuvarande utrustning under gynnsamma förhållanden sträcker sig ett gott stycke in på andra sidan Östersjön, kommer senare att ökas med en rörsändare om . Kilowatt for sandning av odämpade vågor eller telefoni.”
Hur vore det att fira med en specialsignal: SK100KTH eller SK100TH mellan den 1 och 30 april!?

Amatörnotis

En amatörnotis hittade jag den 23 april.

SvD skriver: ”En fransk amatörstation 8AY i Algeriet har av franska regeringen erhållit i uppdrag att utsända dagliga meteorologiska rapporter på en våglängd av 200 meter” (1500 kHz mellanväg).

Radioföreställning

Det kan inte alltid ha varit lätt for tekniker/säljare att demonstrera mottagare 1923 när det fortfarande fanns sa få och relativt svaga sändare i Europa. Det har ar ett exempel när allt gick fel – berättat av Dagens Nyheter den 14 april 1923:

Det var ”radioföreställning” i en Norrlandsstad. Publiken var samlad och väntade med spänning att få hora rösterna från etern; i salen fanns en apparat som, enligt löfte, skulle förmedla underhållning från de engelska rundradiostationerna. Föredragshållaren vred på en del skruvar och vred omigen, men det blev intet resultat, och till sist förklarade han att ”omständigheterna tyvärr hindrade honom från att få in några röster eller någon musik från England i apparaten”. Men han hade engagerat en sångerska, som nu höll till i ett annat hus i staden, och hennes sång skulle publiken i alla fall få hora förmedelst radio. Sa vred han på skruven igen, men resultatet blev detsamma som förut. Inte ett ljud hördes.

– Ja, det ar störningar i luften, sade föredragshållaren.

Men sångerskan kan komma hit i stallet. Blir inte det lika bra? Det tyckte inte publiken, och någon bad att åtminstone få hora några telegrafi tecken. Det var ju lättare, hade han hört, att ordna med sådant an med musik och tal. Föredragshållaren vred igen med förtvivlans mod, men förklarade till sist att störningarna voro så starka att de överröstade till och med telegraftecknen.

Sa blev ilskan allmän och publiken bröt larmande upp. Ingenting hade den fatt for sina inträdesavgifter. Till och med den som vid utgåendet begärde att ”åtminstone få hora de dar störningarna” måste med raseri i sin omättade sjal bege sig hem i kvällens mörker.